

ಎಲ್ಲಿಹೋದವು ಪ್ರೇಮಗಿರಿತೆಗಳು?

ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುಗಮ ಸಂಗೀತಕಾರರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬೇಂದ್ರೆ, ಕುವೆಂಪು, ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ, ಅಡಗ, ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ನಿಷಾರ್ಥ ಕವಿತೆಗಳು, ಜನಪದ ಗಿರಿತೆಗಳು ಹಲವರ ಕವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಳುವತಾದವು. ಕಾವ್ಯ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಮುಚ್ಯೈವತಾದ ಸುವರ್ಣಾಯುಗ ಅದು. ಹಾಗೆ ಕವಿಗೆ ಬಿಳಿಳುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಕವನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆ ಜನಸ್ತುಯತ್ಯೇಯ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಪ್ರೇಮಕವಿಗಳು ಮಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಈ ಪ್ರೇಮಗಿರಿತೆಗಳು ನೂರಾರು ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿದವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಬದುಕಿಗೆ ಹೋಸ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು, ಲವಲಿಕೆ ತಂಡವು.

ಪ್ರೇಮ-ಕಾಮದ ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ಒದುಗರನ್ನು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿಯಬಲ್ಲ ಮಾತ್ರಿಕ ಗುಣ ಇದೆ; ಜೀವರಸವನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲ ಅದರ ಕ್ಷೇತ್ರದಾಯೀ ರಿತಿಗೆ ಪರವಶಗೊಳ್ಳಬವರಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರು ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳ ಕವನಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಪ್ರಿಯಿ ಮಾಡಿದರು. ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತು ಹೊಮ್ಮಿಸಲಾಗದ ಪ್ರೀತಿಗೆ, ಕಾಮದ ತೀವ್ರತೆಗೆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಕವನಗಳಿ. ಬರೆದವರು ಯಾರೇ ಇರಬಹುದು. ಈ ಕವನಗಳು ಆ ಕ್ಷಣಿದ ಭಾವನೆಗೆ ಮಿಂಚಿನಂತಹ ಕೆಲ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ರಸಿಕರನ್ನು ರೋಮಾಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿವೆ; ನಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಯರ ಬಲವಿನ ಬಳ್ಳಿ ಸದಾಹಸಿರಾಗಿರುವತೆ ಮಾಡಿವೆ.

ಪ್ರೇಮ-ಕಾಮದ ಮಧುರ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನೇವರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕವನಗಳು ಇಡ್ಡಿಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದವು; ಇಲ್ಲವೇ ಆ ತೀವ್ರತೆ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಜಗದ ದೈನಿಕದ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದ ಚೆಂಡುವಟಕೆಯಾದ ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರಿನಂಂಗಿ ತೋಡಿಸುವ ಕುಶಲ ಕಸುಬುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಚನ ಕನ್ನಡಕವಿಗಳು ಕೈಟ್ಟಿರು. ಪ್ರತಿ ತಲೆಮಾರೂ ಪ್ರೇಮದ ಹೋಸ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಯಂತ್ಯಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಕಡಿಮೆಯಾದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ರಸಿಕರು ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಕವಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು; ಇಲ್ಲವೇ ಹಳೆಯ ಕವನಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸುಮಧುರ ಭಾವಗಳ ನವಿರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಯಲೂ ಕಂಚನ ಕವಿಗಳು ಚೋಕಾಸಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾಕೆ ಎಂಬುದು ಕೊಂಚ ಗುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಭಾಗವಾಗಿ ‘ಪ್ರೇಮವನೆಲು ಹಾಸ್ಯವೇ’ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರೇಮ-ಕಾಮ ಕವನಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿಭಾವಂ ಕವಿಗಳು ಇಂತಹ ಕವನಗಳ ಗೃಹರಾಜರಿಯ ಕುರಿತು ತಮ್ಮದೇ ನೋಟಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಕತೆಗಾರ ಘಕೀರ ಮುಹಮದ್ದೂ ಕಟ್ಟಾಡಿ ಅವರ ಸಂದರ್ಭನ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ಕೊಂಡುವಾದದ ಕುರಿತಂತೆ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಆತಂಕ ಸಕಾಲಿಕ ಮತ್ತು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದ ಸೂಕ್ತಜ್ಞರ, ಸಂವೇದನಾತೀಲರ ಆತಂಕ ಕೂಡ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ತಲೆಮಾರಿನ ಲೇಖಿಕರ ಬರಹಗಳು ಒದುಗರನ್ನು ಮಿಷಿಗೊಳಿಸಬಲ್ಲವು.

ಸಂದೀಪ ನಾಯಕ

